

“***** Muziek en tekst vloeien perfect in elkaar over. De voorstelling is een echte dialoog tussen de verteller en de verschillende muzikanten. De Pauw haalt veel energie uit de muziek, die hem eerst aanzet tot een ‘dانسje’. Later gaat hij ofwel met het hele trio of met de afzonderlijke leden ervan in gesprek. De hele avond drijft op improvisatie en vrijheid. Die eenheid en dat plezier om met elkaar om te gaan, levert een frisse, sprankelende voorstelling op. Het is, zonder meer, muziektheater op zijn best. We hebben te maken met een zo goed als perfecte voorstelling.” - Johan Thielemans, COBRA.BE, 8.11.2012

“De muziek en De Pauw dansen samen, gaan een echt duet aan. Kris Defoort, bassist Nic Thys en drummer Lander Gyselinck improviseren en kruipen via hun eigen muziek in die van Monk. Ze worden lyrisch, uitgelaten, dwars en bepalen mee het klimaat. (...) Op het einde van de voorstelling zien we de prachtige foto’s die Bach Jaspers van een naakte De Pauw maakte en waarop kunstenaar Benoît van Innis treffende tekeningen aanbracht. Ze vatten nog eens het verhaal samen van een man die graag een dansje doet en uit zijn keurslijf wil breken. Lichtheid, weemoed en gezonde koppigheid kenmerken An Old Monk. Thelonious zou er beslist een dansje bij doen.” - Karel Van Keymeulen, DE STANDAARD, 9.11.2012

“Een wonderwel geslaagde en jazzy ode aan het leven.” - Els Van Steenberghe, KNACK, 11.11.2012

“Zowel de acteur als de muzikanten creëren een meeslepend in elkaar vloeiend geheel. (...) Wanneer uiteindelijk de dansende mens achter de piano wegdeemstert, wordt nagedacht aan de hand van levensgrote foto’s (Bach Jaspers), expressionistisch aangescherpt (Benoît van Innis). We zien in verschillende fases het al dan niet versierde lichaam van danser De Pauw. Een reeks droombeelden waar de kijker vanuit de eigen levenservaring een vergelijkend verhaal bij kan fantaseren. Ze doen geen afbreuk aan het levenslustige van de voorstelling, ze vertragen enkel het losbarsten van een dankbaar applaus.” - Roger Arteel, THEATERMAGGEZIEN.NET, 14.11.2012

“Het lijkt wel alsof Josse De Pauw het verleerd is: mislukken. (...) An Old Monk is een echte grootse Josse De Pauw-solo. Balancerend tussen concert en theatermonoloog, tussen beeldenstorm en intiem dansje, tussen pakkende tragiek en prikkelende humor, vertelt hij over alles wat een mens tot mens maakt. Hij kiest niet voor de makkelijkste weg, gaat op het eind zelfs voor een intrigerend soort van anticlimax, maar pakt mij en passant in waar ik bij sta. Ik bedoel maar: wees snel en boek uw tickets, want, naar ik hoor, zijn alle voorstellingen - geheel terecht, overigens - al bijna uitverkocht.” - Griet Op de Beeck, DE MORGEN, 18.11.2012

“De muzikanten gaan elk om beurt de dialoog aan met de dansende monnik voor hen. De tekst danst op de ritmes van de muziek. En net wanneer je denkt dat de voorstelling op zijn einde loopt, word je verrast met misschien wel het mooiste deel van de opvoering. Grote zwart-wit foto’s van Josse De Pauw vormen een visuele suite van zijn leven. (...) En terwijl de drie jazz cats zich nog even verliezen in hun laatste maten, kan je als toeschouwer slechts één ding denken: An Old Monk is een monnik die danst als nooit tevoren.” - Anne Declercq, CJP.BE, 19.11.2012

DE PERS OVER AN OLD MONK , DE VORIGE SAMENWERKING VAN JOSSE DE PAUW EN KRIS DEFOORT TRIO

A CONCERT CALLED LANDSCAPE

...

8

“Een schitterende Josse De Pauw tussen hoop en wanhoop (...) Het trio speelt Monk, maar ook eigen werk zoals ‘Le lendemain du lendemain’, telkens gekruid met improvisatie. Lander Gyselinck verdient een aparte vermelding, want hij is een drummer met een geweldig gevoel voor timbre. Ook De Pauw zelf overtuigt in muzikaal opzicht. Met een prachtige dictie en een uitstekende timing declameert hij

op een bepaald moment 'Are We Dreaming' van de Britse bard Kevin Coyne, een ontroerend hoogtepunt." - Didier Wijnants, DE MORGEN, 20.11.2012

**** De jazzmuzikanten vormen met Josse De Pauw in de muzikale voorstelling An old monk een geweldig kwartet, want De Pauw is in deze voorstelling een muzikant onder muzikanten. Zijn eigen poëtische tekst die hij onder, over, tussen en achter de noten van zijn muzikanten plaatst, is zelf dan ook een zorgvuldige compositie met terugkerende thema's en refreinen en zelfs een heuse meezinger.(...) An old monk is geestig, ontroerend, meeslepend en uitermate muzikaal. Het is, kortom, muziektheater zoals muziektheater moet zijn. En bovendien uitermate dansjeswaardig." - Robbert van Heuven, THEATERKRANT.NL, 7.08.2013

"An Old Monk is zonder twijfel een van de tien beste voorstellingen van het seizoen. (...) Josse De Pauw vertelt en viert. Vindingrijk, grappig, levensecht. De muziek al evenzeer. (...) Een en al kracht en vrijheid, Thelonious Monk zou er verzot op geweest zijn." - LE TEMPS, 18.06.2013

"De muziek van het Kris Defoort Trio kent drie pijlers: composities van Defoort, thema's van Monk en improvisaties, die ineengrijpen tot een vrijzinnig geheel en de sfeer voor een belangrijk deel maken. (...) De Pauw is een meesterlijke verteller en acteur, die met stem, taal en lijf een heel podium vult." - **** HET PAROOL, 28.10.2013

"De voorstelling is pure jazz in speelstijl en taal, net zo free als Monk zelf speelde. (...) De Pauw met zijn krachtige, grote lichaam en zijn sonore stem bezingt de vitaliteit van het leven, swingend en overrompend." - NRC HANDELSBLAD, 29.10.2013